

съразмѣрно съ дохода отъ тѣхъ земахъ гюмрюкъ, който възлѣзваше на половинъ крона отъ фунта. Американцитѣ плащахъ данѣкъ за виното, за рома и за всички спиртовити пития. Освѣнъ туй, въ Английската хазна влѣзвахъ по 10 ф. стр. за всѣки негръ, поробенъ въ колонията. Тѣзи значителни приходи, сбирани отъ Британското правителство въ Сѣверна Америка, отговаряха на доста широката печала, която английскитѣ народъ извличаше отъ извѣршванний тукъ *монополъ* на търговията и на мореплаванъето. Метрополията добавяше на колонията всички потребни рѣждѣлни предмети. Населенъето и богатството у колониитѣ растѣше съ чюдна бързина. Пустинната и гориста страна са покри съ дѣятелни градове и съ богати култури. Около едно столѣтие стигаше да превърне нѣколко стотинъ английски колонисти въ народъ състоящъ отъ два милиона и петъ стотинъ хиляди американци, които три години предъ да са споречкатъ съ Англия бѣхъ извезли изъ нея различни стоки за 6,022,132 ф. стерлинги. Туй количество комахай бѣше равно на изнесенната стока изъ Англия за всички страни на свѣта презъ 1704 год. сирѣчь около 75 години по напредъ. Приходите на общественната хазна, ползитѣ на народа и величието, което произлѣзваше отъ развиванъето на колониитѣ, отъ родственната имъ привѣрзанность и отъ свободното имъ подчиненъе — всичко туй Англия загуби чрезъ своята жедность и чрезъ дърския духъ на своето владичество.

Въ 1739 година серу Роберту Валполю са предложи да иска отъ колониитѣ нови данъци